

BÚCSÚZTATÓ

Tormay Cécile emlékének

*Tavasz vivott a téllel bösz csatát —
A Mátra ormain feküdt a fáradt hó:
Kimult leplében, remény sirta el magát.
Felcsendült már az első biztató.*

*Tenálad jártam fönn — tűz asszonya:
Távolba néző magyar ormokon —
Tavaszban égő élted alkonya,
Megcsókolt engem — izzó homlokom.*

*Lázongó lelkemen nyugalmad elpihent:
Háborgó nagy tavon a naplemente.
Aztán egy napon tűzlelked elment —
Emléke magvát bennem elhintette.*

*Vihar elült — szellővé csendesült,
Simitja erdők ifjú lombjait:
S a völgyekben a béke elterült:
És valaki egy virágot szakít.*

*Leteszi-e, ahol Te most pihensz?
Ahol tüzek alusszák álmukat —
Ahol egy asszony örök útra ment,
Megállt szive jelölt nekünk utat —*

*A vágyam kéklő távolokba néz,
Hol szód üzen emlékeim között.
Az erdőn minden fa Téged idéz;
Egy asszonyhang szívemben kikötött.*

1939 május 11.

Dr. vitéz József Ferenc főherceg